

Čís. 3725.

Není třeba, by se svěření pod dozor (§ 132 tr. zák.) stalo výslovným úkonem; stačí, byla-li mladistvá služebná přijata do služby manželkou pachatelovou.

Pojem »svedení« nepředpokládá donucení, nýbrž stačí iniciativnost svůdce k smilnému činu; ta může záležeti i v násilí, nedosahujícím takového stupně, že by vlastní vůli sváděné vylučovalo.

Nejde však o svedení ve smyslu § 132 tr. zák., dala-li svěřená osoba vyzývavým chováním sama podnět ke smilnému činu.

(Rozh. ze dne 29. prosince 1929, Zm II 338/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Moravské Ostravě ze dne 22. června 1929, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem svedení ke smilstvu podle § 132 tr. zák., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a věc vrátil soudu první stolice, by ji znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Rozsudek nespočívá na mylném pojetí zákona, pokud předpokládá, že Aloisie P-ová byla obžalovanému svěřena; není třeba, by se její svěření pod dozor obžalovaného stalo výslovným úkonem, stačí, že byla přijata do služby manželkou obžalovaného a že tento měl jako hlava domácnosti podle všeobecných pravidel a názorů životních povinnost, bdíti nad mravním chováním a neporušeností patnáctileté dívky. Stížnost jest na omylu i pokud se domnívá, že podstatným znakem zločinu § 132 tr. zák. je »donucení ke smilnému činu«; pro takový výklad neposkytuje doslov zákona opory, podle něho se vyžaduje »svedení«, t. j. iniciativnost svůdce ke smilnému činu; ta může, ale nemusí, spočívat i v násilí, nedosahujícím takového stupně, že by vlastní vůli osoby sváděné vylučovalo. Vždy ovšem svedení předpokládá, že nedala svěřená osoba sama podnět ke smilnému činu vyzývavým chováním. Tu nelze zmateční stížnosti upříti oprávnění, pokud dotýčný výrok soudu napadá z důvodů zmatečnosti čís. 4 a 5 § 281 tr. ř.

Čís. 3726.

Čís. nař. ze dne 27. října 1853, čís. 228 ř. zák. o urážkách vojínů nevztahuje se na rotmistry čsl. vojska ani na strážmistry čsl. četnictva, kteří jsou na roveň postaveni rotmistřům; nevztahuje se ani na vrchní četnické strážmistry, kteří jsou označeni vojenskými odznaky podporučíků (důstojníků), třebas byli platovým zákonem zařazeni do skupiny gážistů mimo služební třídy.